

18. navadna nedelja

Pirniče, 4. avgust 2019

»Mislite na to, ker je zgoraj«

Mar ni res, dragi bratje in sestre, da se nam pogosto dogaja, da se - ko slišimo evangeljski odlomek - popolnoma strinjamo z njim; ko pa zapustilo cerkev, nanj kar najhitreje pozabimo. Danes smo slišali enega takih odlomkov. Kdo bi se ne strinjal z ugotovitvijo, da bo prej ko slej za slehernega med nami prišel trenutek, ko bomo vse, kar smo zbirali v življenju, morali pustiti za seboj in se pred samim seboj, ali, če hočete, pred Bogom, postaviti na tehtnico. In takrat zemeljsko bogastvo ne bo štelo prav veliko. Morda celo obratno: več ko si na zemlji imel, bolj strogo boš ocenjen.

Kako to, bratje in sestre, da na to dejstvo tako hitro pozabimo? Nemaokrat slišimo, ali celo sami izgovorimo da pač »ničesar ne bomo vzeli s seboj« in pri tem mislimo na življenje po smrti. Po drugi strani pa nas hitro zaskrbi, da smo beraču, ki nas je prosil vbogajme, dali preveč. To, slednje, govorim čisto iz osebnih izkušenj. Morda se vam kaj takega ne dogaja...

Kakorkoli: čeprav se povsem dobro zavedamo, da materialno premoženje še zdaleč ni najpomembnejša stvar v življenju, se mu tako težko odpovemo. In če denar in premoženje res nista najpomembnejša, kaj potem JE zares pomembno? Jezus v evangeliju pravi: *»Tako je s tistim, ki si nabira zaklade, pa ni bogat v Bogu.«* Kaj torej pomeni »biti bogat v Bogu«? Katera valuta šteje v nebeškem kraljestvu? Preprosto in nekoliko poenostavljeno bi lahko dejali, da so edina valuta, ki res nekaj šteje, naša dobra dela. Dejal sem, da je tako pojmovanje nekoliko poenostavljeno. In zato, ker stvar pač ni tako preprosta. Zgodi se namreč lahko, da človek »dobra dela« vrši z napačnim namenom. Na nekem drugem mestu v evangeliju Jezus omenja bogataše, ki - dobesečno - trobijo pred seboj, ko dajejo miloščino, da bi jih ljudje videli in hvalili. Za take pravi, da so »že prejeli svoje plačilo« in naj ne pričakujejo drugega. Če dobra dela vršimo zaradi ugleda v očeh drugih ljudi, zaradi pohvale, potem ta dela nimajo prav velike vrednosti. Jezus nam zato svetuje: *»Kadar pa ti daješ miloščino, naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica.«* Resnična dobra dela so zato skrita očem javnosti in nagib zanje je povsem brez postranskih interesov. Zgolj in samo želja, pomagati bližnjemu v potrebi.

»Mislite na to, kar je zgoraj, ne na to, kar je na zemlji«, nam danes svetuje apostol Pavel. Misлити na to, kar je zgoraj, pomeni želeči si več od zgolj zemeljskih dobrin. Te so same po sebi seveda dobre in koristne, vendar ne kaj dosti več kot to. Kar človeku zares prinaša kvalitetno življenje, notranje zadovoljstvo in mir srca, ni materialno blagostanje, pač pa dobri in spoštljivi medsebojni odnosi. In čeprav je zanje kdaj potrebno stopiti nazaj, odstopiti prednost drugemu, odpovedati se čemu, so

ravno dobri medčloveški odnosi tisto, kar človeku daje pravo težo in mir v srcu. In konec koncev je to tisto, za kar naj bi se trudili. Naj nam Gospod nakloni zdrav pogled, da bomo znali ločiti med tem, kar je resnično pomembno in kar ni. Ter poguma, da se bomo vedno odločali za pravo stvar. Amen.